

Uctění památky na našeho kolegu

15.6.2023 - Michaela Raindlová | Policie ČR

Uplynulo už 25 let od doby, kdy ve službě zemřel náš plzeňský kolega. Jeho památku si každoročně připomínáme a nikdy nezapomeneme.

Služba u policie není jen zaměstnání, ale především poslání. Ve službě totiž policisté mnohdy nasazují to nejcennější, co mají, a to vlastní život. Vyjíždějí často k případům, kdy neví, co je čeká a s kým přijdou do kontaktu. Mnohdy se banální oznámení může změnit v situaci, kdy jde zakročujícím policistům o život a může dojít k tragédii. Bohužel k jedné takovéto události došlo před 25 lety, dne 13. června roku 1998.

Zpočátku to byl den jako každý jiný. Jiří, který sloužil u policie necelé tři roky, měl společně se svým kolegou Petrem denní službu. Oba policisté prováděli běžné služební úkony a nic nenasvědčovalo tomu, že by mělo dojít k něčemu mimořádnému. Kolem desáté hodiny dopoledne je operační důstojník vyslal na Slovanskou alej, kde dle oznamovatele mělo dojít ke slovní rozepři mezi několika muži. Mělo se jednat o tři cizince a dva Čechy. Po příjezdu na místo chtěli policisté muže zkontrolovat. Tři muži cizí státní příslušnosti však nasedli do Mercedesu černé barvy a začali před policejní hlídkou ujíždět. Policisté vůz za použití výstražného zařízení pronásledovali a již během jízdy pohrozili pachatelé policistům zbraní, kterou měli položenou na staženém okénku. Na řadu tak přišly varovné výstřely. Řidič Mercedesu nejprve nereagoval, pak ale nedaleko Letkova opravdu zastavil. A právě v tento okamžik se měly zanedlouho změnit životy několika lidí.

Policisté běželi k vozidlu, kdy každý zajišťoval jednu stranu. Zároveň oba opakovaně vyzývali posádku, aby odhodila zbraně a zanechala protiprávního jednání. Muži na výzvy vůbec nereagovali a začali po policistech střílet. Prvního tehdy zasáhl teprve 23letého Jiřího Hrubého. „Jirka najednou padl k zemi a začal krváčet. Schoval jsem se rychle za služební vozidlo a palbu jsem pachatelům opětoval. V tu chvíli jsem ještě netušil, že Jirka je již mrtvý,“ popsal jeho parťák Petr. Jedna ze střel totiž zasáhla Jiřího přímo do srdce. Po chvíli byl do ruky zasažen i Jirkovo kolega, kterému se i přesto podařilo oba pachatele postřelit. Mladší z cizinců z místa utekl, a to i se zraněnou končetinou. O chvíli později byl ovšem zadržen zásahovou jednotkou. Třetí z cizinců se schovával na zadním sedadle a přestřelky se neúčastnil.

Než se na místo dostavily posily, trvala střelba sotva pár minut. I přesto došlo k nejhorším následkům, ke zmaření lidského života.

Od tragické události, kdy Jiří s Petrem neváhali a při ochraně zájmů České republiky nasadili vlastní životy, uplynulo již 25 let. Vrazi byli náležitě potrestáni, Jiřímu to ovšem život již nevrátí. „Slyším to jako dnes, když mi tehdy zavolali a řekli mi, že Jirka umřel. I po těch 25 letech to bolí pořád stejně. Někdo říká, že čas všechno zahojí. Není to pravda. Je to hrozné, hrozné. Zároveň jsme však s manželkou na Jirku hrdí. Byl to náš syn, úžasný člověk a správný policista,“ popsal své pocity Jirkovo otec.

Jiří i jeho kolega Petr tehdy splnili do posledního písmene policejní přísahu a možná zabránili smrti dalších lidí. Plzeňští policisté nechali na místě této tragické události postavit památník, kde každý rok vzdávají Jiřímu hold a uctívají jeho památku. A protože měl Jirka rád fotbal, každý rok také pořádají na jeho počest fotbalový turnaj s názvem Memoriál poručíka Jiřího Hrubého. Nikdy nezapomeneme... Čest jeho památce.

<https://www.policie.cz/clanek/ucteni-pamatky-na-naseho-kolegu.aspx>